

Sygn. akt I C 318/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący – sędzia Karolina Malinowska - Krutul

Protokolant – Martyna Sienicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 października 2019r. w Zambrowie

sprawy z powództwa M. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą M. (...) M. G.

przeciwko A. S. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. S. (1) na rzecz powoda M. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą M. (...) M. G. kwotę 2920,00 (dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia i 00/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 26 marca 2018 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej A. S. (1) na rzecz powoda M. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą M. (...) M. G. kwotę 717,00 (siedemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od pozwanej A. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 916,13 (dziewięćset szesnaście i 13/100) tytułem zwrotu wydatków sądowych;

IV. przyznaje biegłemu sądowemu S. M. kwotę 36,00 (trzydzieści sześć) złotych, którą nakazuje wypłacić ze Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 318/18

UZASADNIENIE

M. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą M. (...) M. G. w Z. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od A. S. (1) kwoty 2.920 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 26 marca 2018 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazano, że A. S. (1) zakupiła u powoda towar z usługą montażową w budynku mieszkalnym na łączną kwotę 3.420 zł, na potwierdzenie czego została wystawiona faktura. Pozwana wpłaciła zadek w kwocie 500 zł. Pomimo wezwania pozwana nie uiściła pozostałej należności.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 12 lipca 2018 r. w sprawie (...) Sąd Rejonowy w (...) orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Sprzeciw od nakazu zapłaty wniosła pozwana zaskarżając nakaz zapłaty w całości.

Pozwana przyznała, że zawarła z powodem umowę sprzedaży na jej rzecz okna wykonanego z materiału PCV oraz drzwi zewnętrznych oznaczonych symbolem T 26. Cena sprzedaży ustalona została na łączną kwotę 3.420 zł brutto, przy czym pozwana uiściła powodowi zaliczkę w wysokości 500 zł. Pozwana podniosła, że drzwi zostały zamontowane w sposób nieprawidłowy: okucia zostały zamontowane na folię ochronną, uszczelki zostały zamontowane na folię ochronną w drzwiach i na ościeżnicy, brak odpowiedniego zabezpieczenia zawiasów, do montażu drzwi

użyto niewłaściwych śrub, zamontowano nieprawidłowy zamek górny, który się zacina powodując niemożność prawidłowego zamknięcia drzwi. Nadto pozwana podniosła, że nie przekazano jej dokumentacji powykonawczej. Powyższe uchybienia zostały wskazane sprzedawcy w korespondencji mailowej z dnia 16 kwietnia 2018 r. wysłanej do współpracownika powoda – A. P.. W ww. korespondencji mąż pozwanej – A. S. (2) wezwał sprzedawcę do dokonania usunięcia wskazanych wad. Ponieważ wady nie zostały w terminie usunięte, w dniu 8 maja 2018 r. A. S. (2) w imieniu żony złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Pozwana wraz z małżonkiem kilkakrotnie wzywali powoda do odebrania drzwi z ich nieruchomości, jednak wezwania te pozostawały bez odpowiedzi. W piśmie z dnia 6 lipca 2018 r. pozwana ostatecznie wezwała powoda do odebrania jego własności.

Sąd Rejonowy w Zambrowie ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 30 stycznia 2018 r. A. S. (1) zakupiła u M. G. w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej pod nazwą: M. (...) M. G. w Z. jedno okno wykonane z materiału PCV oraz drzwi zewnętrzne oznaczone symbolem T 26 wraz z usługą montażową. Cena sprzedaży została ustalona na kwotę 3.420 zł brutto. A. S. (1) w dniu zawarcia umowy wpłaciła sprzedającemu zaliczkę w wysokości 500 zł. Umożliwiono A. S. (1) dokonanie pozostałej części płatności przelewem na konto. W dniu 19 marca 2018 r. została wystawiona faktura nr (...) z terminem płatności do dnia 26 marca 2018 r.

W dniu 19 marca 2018 r. został dokonany montaż zakupionego okna oraz drzwi. Przed przystąpieniem do montażu zamówionej stolarki drzewnej pracownicy powoda wcześniej zdemontowali istniejące stare drewniane drzwi łącznie z istniejącą ościeżnicą drewnianą. Po dokonaniu montażu A. S. (1) własnoręcznie podpisała protokół odbioru robót remontowo – budowlanych bez wskazywania jakichkolwiek uwag na protokole odbioru robót. Zamontowane drzwi były drzwiami średniej klasy, nie były to drzwi antywłamaniowe.

W dniu 16 kwietnia 2018 r. mąż A. A. S. wysłał do pracownika M. A. P. e-maila wskazując na wady w zamontowanych oknie i drzwiach. Wskazano, że drzwi zostały zamontowane w sposób nieprawidłowy: okucia i uszczelki zostały zamontowane na folię ochronną, na drzwiach i ościeżnicy pozostała folia ochronna, wysuwają się bolce zawiasów, brak zabezpieczenia, widoczne śruby montażowe w ościeżnicach, użyte wkręty nie posiadają oznaczeń o twardości 8,8 i nie powinny być stosowane do montażu drzwi zewnętrznych, zamontowano nieprawidłowy zamek górny, który się zacina powodując niemożność prawidłowego zamknięcia drzwi, brak materiałowej dokumentacji powykonawczej (deklaracji właściwości użytkowych) na drzwi jako całość systemową lub na poszczególne elementy. W korespondencji mailowej zawarto żądanie usunięcia ww. wad w terminie 14 dni od dnia 16 kwietnia 2018 r.

Pierwszy raz serwisanci zjawili się celem dokonania napraw w kwietniu 2018. Wizyta nie była wcześniej umówiona. Kupujących nie zastano. W drzwiach została pozostawiona ulotka, że był serwis, z prośbą o kontakt. Kolejny termin dokonania napraw został wyznaczony na 9 maja 2018 r. O terminie napraw poinformowano mailowo A. S. (2) w dniu 20 kwietnia 2018 r. Dzień przed zapowiedzianym serwisem A. S. (2) również drogą mailową poinformował, że nie ma możliwości, aby serwis się odbył. Pomimo tego, przedstawiciele sprzedającego stawili się na nieruchomości państwa S. celem dokonania napraw. W dniu 8 maja 2018 r. A. S. (2) w imieniu żony złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Po około miesiącu od zamontowania drzwi, na zlecenie strony powodowej drzwi zostały zdemontowane przez inną firmę.

Wezwaniem z dnia 17 maja 2018 r. (odebrane 23 maja 2018 r.) M. G. wezwał A. S. (1) do zapłaty kwoty 2.959,52 zł w terminie 3 dni od doręczenia wezwania. Wezwaniem z dnia 24 maja 2018 r. (odebrane 28 maja 2018 r.) M. G. wezwał A. S. (1) do zapłaty kwoty 2.964,84 zł w terminie 3 dni od doręczenia wezwania. Wezwaniem z dnia 29 maja 2018 r. (odebrane 1 czerwca 2018 r.) M. G. wzywał A. S. (1) do zapłaty kwoty 2.968,64 zł. Wezwania dotyczyły należności wynikających z faktury nr (...) r. z tytułu zakupu drzwi i okna. W wezwaniu wskazano na ostateczny 3-dniowy termin do uiszczenia należności pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. A. S. (1) nie uiszczała należności.

A. S. (1) wraz z małżonkiem po mailowym „odstąpieniu od umowy” kilkakrotnie wzywali M. G. do odebrania zdemontowanych drzwi, jednak wezwania te pozostawały bez odpowiedzi. W piśmie z dnia 6 lipca 2018 r. A. S. (1) ostatecznie wezwała M. G. do odebrania jego własności. Wezwanie zostało odebrane przez M. G. w dniu 17 lipca 2018 r.

Wady w zamontowanych drzwiach zostały ujawnione w trakcie ich eksploatacji (po około miesiącu). W przypadku wysuwających się bolców zawiasów oraz zacinań się zamka górnego drzwi wady te są istotne, ale usuwalne. Wady te można usunąć poprzez wyregulowanie drzwi. Pozostałe wady są mniej istotne, tylko wpływają na walory estetyczne zamontowanego wyrobu budowlanego. Montowanie okuć i zawiasów na folię nie wpływa na właściwość zamontowanej stolarki. Pozostawienie folii ochronnej pod uszczelkami nie jest błędem w montażu w przypadku, kiedy w pomieszczeniu mają być przeprowadzane jeszcze inne prace remontowe. Zastosowane materiały montażowe w postaci śrub były właściwe do rodzaju i wielkości drzwi. Z instrukcji montażu nie wynika konieczność stosowania śrub o oznaczeniu twardości 8.8.

Szacunkowy koszt usunięcia wad zgłaszanych przez A. S. (1) w zamontowanych w jej domu drzwiach zewnętrznych szacuje się na 340 zł i wynosi 10 % wartości produktu (tj. 3.420 x10%).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o: zamówienie nr (...) (k. 5), protokół odbioru robót remontowo – budowlanych (k. 6), fakturę (k. 7), wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniami odbiorów (k. 8-13), zaświadczenie z CEiDG (k. 14), korespondencję mailową (k. 34-37), wezwanie do odebrania towaru (k. 38-39), deklarację właściwości użytkowych (k. 75), atest higieniczny (k. 76), instrukcję montażu drzwi (k. 125), zeznania świadka A. P. (k. 95-96), opinię biegłego z zakresu budownictwa S. M. (k. 100-107, k. 129-130, k. 150-154), wyjaśnienia biegłego S. M. (k. 186 v).

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Nie było sporu między stronami co do okoliczności zawarcia umowy sprzedaży okna i drzwi wraz z montażem. Niesporny pozostawał również fakt zapłaty przez pozwaną powodowi zadatku w kwocie 500 zł oraz wartości zakupionych towarów wynikający z przedłożonej faktury. Sporne między stronami było natomiast, czy montaż drzwi został wykonany przez pracowników powoda prawidłowo, czy ewentualne wskazane wady w montażu były istotne, czy też nie.

Zawarta między stronami umowa miała charakter mieszany – sprzedaży oraz umowy o dzieło. Sprzedaż dotyczyła stolarki okiennej i drzwiowej oraz usługi montażu zakupionego towaru.

W ocenie Sądu zastosowanie w niniejszej sprawie mają przepisy Kodeksu Cywilnego Księgi III Tytułu XI dotyczące sprzedaży, a konkretnie rękojmi za wady.

Przepisy art. 560 oraz 561 k.c. zawierają katalog uprawnień kupującego z tytułu rękojmi za wady rzeczy oraz uprawnienia sprzedającego. Artykuł 560 §1 k.c. określa dwa uprawnienia – oświadczenie o odstąpieniu od umowy (które nie przysługuje kupującemu, jeżeli wada jest nieistotna – art. 560 § 4 k.c.) oraz oświadczenie o obniżeniu ceny (art. 560 § 3 k.c. stanowi, że obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady).

Z treści art. 560 § 1 k.c. wynikają uprawnienia sprzedającego: może on niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymienić rzecz wadliwą na rzecz wolną od wad albo wadę usunąć. Kontruprawnienia te jednak nie przysługują sprzedawcy, gdy rzecz była już przez niego wymieniona lub naprawiana albo gdy sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Artykuł 560 k.c. reguluje również dwa dodatkowe uprawnienia kupującego: żądanie naprawy rzeczy lub jej wymiany na wolną od wad.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 560 § 4 k.c. kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna.

Aby można było analizować odpowiedzialność powoda za wady wskazywane przez pozwaną i prawidłowość procedury reklamacyjnej pozwana powinna udowodnić, że przedmiotowe wady istniały. Na tę okoliczność pozwana powoływała się jedynie na swoje zeznania oraz zeznania męża – A. S. (3) również na korespondencję mailową prowadzoną ze sprzedającym.

W toku postępowania Sąd uznał, że niezbędne jest skorzystanie z wiadomości specjalnych biegłego, dlatego z urzędu dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa S. M. na okoliczność ustalenia tego, czy montaż drzwi został wykonany przez pracowników powoda w sposób prawidłowy czy wadliwy, jeżeli wadliwie, to czy wady wskazane w montażu przez stronę pozwaną były istotne, czy nie, czy stanowiły one również zagrożenie dla bezpieczeństwa pozwanej (w postaci zagrożenia kradzieżą z włamaniem) oraz jaki jest koszt ich usunięcia.

Biegły szczegółowo odniósł się do poszczególnych pytań stawianych przez Sąd oraz ustosunkował się ustnie i pisemnie do zarzutów do opinii formułowanych przez pełnomocnika strony pozwanej. Biegły szczegółowo odniósł się także do wskazywanych przez stronę pozwaną wad zaistniałych przy montażu drzwi.

I tak w odniesieniu do nieprawidłowego montażu okuć- montowania ich na folię ochronną – zdaniem biegłego w miejscu montażu okuć folia powinna być przecięta. Biegły w odniesieniu do tej wady zgodził się z twierdzeniem powoda, że po zakończeniu prac montażowych można usunąć folię ochronną, co w żadnym wypadku nie wpływa na właściwość zamontowanej stolarki. Kolejna wada wskazywana przez stronę pozwaną dotyczyła montowania uszczelki na folię ochronną – zdaniem biegłego taki montaż również jest prawidłowy – nie zdejmuje się folii z uwagi na możliwość zabrudzenia drzwi. Biegły wskazał, że zamontowanie uszczelki na folię ochronną nie prowadzi do uniemożliwienia prawidłowego użytkowania drzwi, ale prowadzi do dodatkowych prac, tj. konieczności usunięcia folii ochronnej spod uszczelki, wymaga wyjęcia uszczelki i ponownego jej wciśnięcia, przy czym czynności te można wykonać bez jakichkolwiek narzędzi. Jako kolejną wadę wskazywano brak odpowiedniego zabezpieczenia drzwi – widać wysuwające się bolec. Biegły konsekwentnie podawał, że w tym temacie powinien wypowiedzieć wykonawca prac montażowych i taką usterkę usunąć. Odnośnie zastosowanych śrub montażowych biegły stwierdził, że drzwi zamontowane u pozwanej były drzwiami tzw. bezklasowymi, nie posiadały odporności na włamanie ani nie posiadały wzmocnień pod samozamykacz, dlatego w tak wskazanej klasie drzwi, wbrew twierdzeniom strony pozwanej, nie było potrzeby stosowania śrub w klasie 8.8. Z kolei zacinanie się zamka wynika z konieczności wyregulowania drzwi. Zdaniem biegłego wada ta powstała w czasie eksploatacji. Wskutek pracy ścian budynku, nowo wbudowane drzwi lekko osiadają, muszą być zatem dodatkowo wyregulowane zarówno na zawiasach, jak i wyregulowane powinny zostać zamki. Tego typu prace, powinny być bez zbędnej zwłoki w całości usuwane przez firmę montującą. Co zaś się tyczy przekazania dokumentacji – deklaracji właściwości użytkowych powinna ona zostać przekazana kupującemu drzwi. Biegły wypowiedział się, że istotnymi wadami zgłaszanymi przez pozwaną są wysuwające się bolce zawiasów oraz zacinanie się zamka górnego przy czym powyższe wady wynikają z braku regulacji nowo zamontowanych drzwi i można je usunąć poprzez wyregulowanie drzwi. Pozostałe wady tylko wpływają na walory estetyczne zamontowanego wyrobu budowlanego. Zarówno opinia jak i opinie uzupełniające są rzetelne i logiczne, rzeczowo odpowiadają na zadane pytania.

Z wyjaśnień powoda potwierdzonych zeznaniami świadka A. P. wynika, że wraz ze stolarką dostarczono deklarację zgodności dla klienta, chociaż nie jest to obowiązkiem sprzedającego, poza tym deklarację zgodności można uzyskać drukując ją ze strony internetowej.

Po miesiącu eksploatacji drzwi mąż powódki poinformował powoda o zaistniałych wadach w montażu, żądając w terminie 14 dni usunięcia wad. Pracownicy powoda niezwłocznie podjęli czynności zmierzające do usunięcia wad. Pierwszy raz serwis zjawił się w kwietniu jednakże nikogo nie zastano, przy czym należy wskazać, że wskazać, odległość pomiędzy siedzibą firmy powoda, a miejscem montażu zakupionych drzwi wynosi ok. 200 km. Z uwagi na przerwę w pracy fabryki powoda w okresie od 28 kwietnia 2018 r. do 6 maja 2018 r. do usunięcia wskazanych usterek został zaproponowany termin 9 maja 2018 r. A. S. (2) dopiero dzień przed wyznaczonym terminem oświadczył, że termin ten jest nieodpowiedni, proponując 10 maja 2018 r. Kolejny termin na demontaż drzwi został zaproponowany przez powoda na czerwiec 2018 r., ale z propozycji tej strona pozwana również nie skorzystała, dokonując wcześniej

we własnym zakresie demontażu drzwi. Zdaniem Sądu zachowanie strony pozwanej uniemożliwiało powodowi dokonanie naprawy zamontowanych drzwi. W ocenie Sądu takie postępowanie uniemożliwiało skorzystanie z prawa do odstąpienia od umowy, gdyż to uprawnienie przysługuje kupującemu, kiedy sprzedawca nie zrealizuje naprawy lub wymiany. Należy wskazać, że powód był gotowy do zrealizowania napraw, wymagało to jednakże od stron porozumienia się i uzgodnienia dogodnego terminu.

Kupujący może odstąpić od umowy tylko z uwagi na istnienie wad istotnych, które nie zostały usunięte bez zbędnej zwłoki. Wada jest istotna jeżeli nie pozwala na sprawne, normalne i niezakłócone funkcjonowanie wszystkich zespołów i elementów, pozwalających na właściwą i normalną eksploatację rzeczy zgodnie z jej przeznaczeniem lub parametrami. Ponadto aby uznać wadę montażu drzwi za istotną należy wykazać, iż drzwi nie nadają się do normalnego użytku, wykonanie ich montażu odbiega znacząco od przyjętych standardów. Z opinii biegłego sadowego z zakresu budownictwa S. M. wynika, że tylko dwie wady zostały określone przez biegłego jako wady istotne, ale biegły wskazał, iż są to wady usuwalne. Ponadto wskazał, że takie wady mogą ujawniać się w trakcie eksploatacji, na skutek pracy ścian budynku. Niw można wykluczyć, że było tak i w tym przypadku. Tym bardziej, nie można przypisać odpowiedzialności za te wady powodowi. Pojawiły się one dopiero po pewnym czasie od montażu. Usunięcie tych wad wiąże się z koniecznością wyregulowania drzwi zarówno na zawiasach jak i zamków. Biegły traktuje ów wady jako istotne, jednakże bardziej w znaczeniu potocznym, niż prawnym. Bezsparnie bowiem drzwi wymagały jedynie regulacji. Jak wskazał biegły należy to uczynić raz lub nawet dwa razy do roku. Pozwana twierdziła, iż „drzwi się źle zamykają”, a nie że nie zamykają się w ogóle. Powód czekał miesiąc na zapłatę. Przez ten miesiąc nikt nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń. Pozwana musiała więc korzystać z tych drzwi. Niemożliwym jest zatem, że nie zamykały się w ogóle, a co najwyżej się „źle zamykały”, zamek zacinał się, jak wskazywała sama pozwana. Uznać trzeba, że swoją funkcję drzwi spełniały. Zatem nie może być mowy o wadach istotnych z punktu widzenia prawnego, tym bardziej że były usuwalne. Biegły ustanie opiniując sam wskazał, iż nawet bez regulacji drzwi były pełno wartościowym produktem (k. 185 odwr.).

Jedynie na marginesie Sad zauważa, iż pozwana zdemontowała drzwi, czyniąc niemożliwym ich oględziny, nie wydała ich jednocześnie powodowi z powrotem, i dodatkowo jeszcze nie zapłaciła za towar.

Nadto w ocenie Sądu powód zmierzał do usunięcia tych wad, nadto przed Sądem również deklarował zamiar ich usunięcia, jednakże z uwagi na brak współpracy ze strony pozwanej wykonanie regulacji i napraw nie było możliwe do wykonania w ustalonym wcześniej terminie. W ocenie sądu powódka nie wykazała, iż drzwi i ich montaż były wadliwe a wady były istotne oraz że skutecznie odstąpiła od umowy. Z uwagi na powyższe, zgodnie z zawartą umową sprzedaży zobowiązana jest do zapłaty nieuiszczonej kwoty wynikającej z faktury nr (...), której wysokość nie była przez pozwaną kwestionowana.

Odsetki ustawowe za opóźnienie zasądzone zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc obciążając nimi pozwaną jako stronę przegrywającą. W punkcie III wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 916,13 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z opinią biegłego. W punkcie IV Sąd przyznał biegłemu wynagrodzenie za ustną opinię uzupełniającą.